

gyonjogi igény iránt tétetett folyamatba és így az illeték szempontjából a pertárgy értékéül a jegyzőkönyv felvételekor érvényben volt 1920. évi XXIV. t. c. 33. §-ának 2. pontja szerint 10.000 koronát kell venni, amely értékhez képest a most említett törvény 27. §-a értelmében csak 20 korona bélyegilleték járt. Az ezt meghaladóan lerótt 3380 korona visszatérítését tehát el kellett rendelni.

Birói egyezség esetén az illeték csak azon összeg után jár, amelyre nézve az egyezség létesült. (Közigazgatási bíróság 7692/1924. P. sz.) A debreceni királyi törvényszéknek R. Endre által a panaszos ellen 248.142 korona 30 fillérért indított perben 1919. évi P. 344/13 szám alatt létesült egyezség megkötésénél való közreműködéséért járó illetéket az állami kincstár a kereseti tőke kikerekített egész összege után követeli. A panaszosnak az illeték leszállítására irányuló igényét jogosnak kellett elismerni és az illetéket az 1914: XLIII. törvény 36. §-a második bekezdésében levő szabálynak az eset hasonlósága alapján való alkalmazásával 165.000 korona 2,6 százalékának a felerészében kellett megállapítani, mert az egyezség a kereseti tőkének csak 165.000 koronányi részére nézve létesült.

Utszéli jogesetek.

Dr. Tolnay Iván kir. törvényszéki tanácselnök, a budapesti kir. törvényszék cégosztályának vezetője lapunk legutóbbi számában közölte „Utszéli jogeset“-re az alábbi megjegyzéseket közölte velünk, melyre a cikk írója is megteszi reflexióit.

A Polgári Jog 1925. októberi számának Pénzügyi Jog című melléklapjában (7. szám 115. lap) utszéli jegyzet címén oly cikk jelent meg, mely (különösen utolsóelőtti bekezdésében) nem helyesen bírálja el a bíróságok eljárását.

Téves a cikk az az állítása, hogy a bíróságok állandó gyakorlata lenne ma is az, hogy valahányszor egy nyilvános számadásra kötelezett vállalat felszámolásának bejegyzése kérelmeztetik, utasítja a kérelmező felet a pénzügyi hatóság tanusítványának becsatolására.

Ily gyakorlata a budapesti kir. törvényszék, mint cég-bíróságnak az 1922. év után alakult részvénytársaságok és szövetkezetekkel szemben nincs. Ha valakitől ily tanusítványt kértek volna, az csak tévedés lehetett, mely intézkedését a cégbíróság egyszerű bejelentésre hatályon kívül tette volna.

Azt ellenben, hogy valaki az 1923. évet megelőző időből nyereségtöbblet adójával háralékos-e, a kir. törvényszék csak a székesfővárosi m. kir. adófelügyelőtől tudhatja meg, az 1922. évi XXIV. t.-c. 53. §. ut. bek., (melyet a cikk figyelman kívül